

“आयति सर्वकालानां तदात्वं च विचारयेत्” मनुः
 “भूयसी त्वं यदायतायति” माघः “नियता लघुता निरा-
 यतेः” किरा० । आ+यस-क्तिन् । ४आयामे दैर्घ्यं ।
 “सीमानमत्यायतयोऽत्यजन्त” माघः । ५संयमे “केशन-
 खानामायतिभङ्गः” काद० ६प्रापणे ७सङ्गमे च अत्र क्तिन्न-
 न्तत्वात् न लोबिति भेदः । ८कर्मणि च “हिरण्यभूमिसं-
 प्राप्ता पार्थिवो न तथैषते । यथा मित्रं भ्रुवं लब्ध्वा
 कश्मस्यायतिवमम्” मनुः । “आयतिवमं कर्मवमम्”
 कुब० ।

आयतीगव अव्य० आयन्ति गावोऽत्र तिष्ठदुगुप्र० अव्ययी०
 नि० । गोष्ठादुगवागमनकाले । “आ तिष्ठदुगु जपन्
 सन्ध्यां प्रक्रान्तामायतीगवम्” भट्टिः ।

आयतीसम अव्य० आयन्ति समा अत्र तिष्ठदुगुप्र० नि०
 अव्ययी० । वत्सरागमनकाले ।

आयत्त लि० आ+यत-क्त । अधीने १वशोभूते “दैवायत्तं
 कुले जन्म समायत्तं हि पौरुषम्” वेणी० । २कृतप्रयत्ने च ।

आयत्ति स्त्री आ+यत-क्तिन् । १स्नेहे, २वशित्वे, ३सामर्थ्ये,
 ४सौमित्र्ये, ५शयने, ६प्रभावे ७आगतौ च उपाये च
 “अनायत्या च तत्कल्पनम्” शा० भा० ।

आयथातथ्य न० न यथातथं तस्य भावः ष्यञ् वा
 पूर्वपदद्वयः । अनौचित्ये यस्य यद्रूपं नोचितं
 तद्रूपे । उत्तरपदद्वयौ अयाथातथ्यमप्यत्र न० ।

आयथापूर्व्य न० पूर्वमनतिक्रम्य यथापूर्वं न० त० तस्य भावः
 ष्यञ् वा पूर्वपदद्वयः । यथापूर्वाननुसारित्वे उत्तर-
 पदद्वयौ तु अयाथापूर्व्यमप्यत्र न० ।

आयन न० अयनमेव स्थाये अण् आ+अयनं वा प्रा० स० ।
 १सम्यगमने “आयने ते परायणे दूर्वा रोहन्तु पुष्पिणीः”
 अ० १०, १४२, ८ । अयनस्येदम् अण् । अहाणां
 दक्षिणोत्तरगमनरूपायनस्य २सम्बन्धिनि लि० तच्च आयनव-
 लनायनद्वक्कर्मादि ज्योतिषप्रसिद्धं तत्रायनवलनं यथा
 सि० शि० “युतायनांशोऽपकोटिशिङ्गो जिनांशमौर्व्या
 १३६७ गुणिता विभाजिता । द्युजीवया लब्धफलस्य
 कार्मुकम् भवेच्छाङ्गायनदिक्कमायनम्” । “अहस्य
 सायनांशस्य कोटिज्या जिनांशज्या गुण्या द्युज्या
 भक्ता फलस्य चापमायनं वलनं भवति अस्त्रिज्यने
 अहोवर्त्तते तद्विक् भवति” प्रसिता० । आयन
 द्वक्कर्मा सि० शि० उक्तं यथा । “आयनं वलनमस्त्रुटेषुणा
 संयुगं द्युगुणभाजितं हतम् । पूर्णपूर्णधृतिभिर्गर्हाश्रित-

व्यक्तभोदयहृदायनाः कलाः । अस्त्रुटेषुवलनाहृतिस्तु वा
 यद्विहृतं फलकलाः स्त्रुयायनाः । ता अहेऽयनप्रवृत्तयोः
 क्रमादेकभिन्नककुभोर्वर्णं धनम्” । “अहस्य यदायनं वलनं
 तदस्त्रुटशरेण संयुग्य तद्द्युज्या भजेत् । फलमष्टा-
 दशशतैः १८०० संयुग्य यस्मिन् राशौ अहोवर्त्तते तस्य
 निरजोदयास्तुभिर्विभजेत् । फलमायनकला भवन्ति । अथ
 वायनवलनकला अस्त्रुटेन शरेण संयुग्य यज्या विभजेत् ।
 फलमायनकलाः स्वस्यान्तरा भवन्तीत्यनुक्तम् । अहो
 यस्मिन्नयने वर्त्तते तस्यायनस्य अहशरस्य च यदोका दिक्-
 तदा ता आयनाः कला अहे कणं कार्य्याः । यदि तयो-
 र्भिन्ना दिक् तदा धनं कार्य्याः । एवं कृतायनद्वक्कर्माको
 अहो भवति । अलोपपत्तिर्गोले सविस्तराभिहिता ।
 अथेहपि किञ्चिदुच्यते । क्रान्तिवृत्ते यद्अहस्यानचिह्नं
 तद्यद्वा क्षितिजे लगति न तदा अहः । यतोऽसौ
 शराभ्ये । शराभ्यं हि कदम्बाभिमुखम् । यदोत्तरकदम्बः
 क्षितिजादुपरि भवति तदा तदुन्मुखेन शरेण अहः क्षिति-
 जादुन्नाम्यते । क्षितिजकदम्बयोरन्तरं तदेवोत्तरमायनं
 वलनम् । यदा क्षितिजादधः कदम्बस्तदा शरेण अहो
 नाम्यते क्षितिजकदम्बयोरन्तरं तदा दक्षिणं वलनम् ।
 अतो वलनवशेन अहस्योन्नामनं नामनं च । उन्नामितो
 अह आदावेवोदितः । नामितः पश्चादुदेष्यति । स च
 कियता कालेनेति तदायनं तैराशिकेन । यदि त्रिज्या-
 त्वस्ये कर्णे कदम्बक्षितिजयोरन्तरकला वलनसंज्ञा लभ्यन्ते
 तदा अस्त्रुटशरत्वस्ये किमिति फलं अहोदयोऽवलम्ब-
 रूपाः कला भवन्ति । अहस्याने यद्द्युज्यावृत्तं तत्र ता
 जीवाः रूपाः । तासां त्रिज्यावृत्तपरिणामायान्योऽनु-
 पातः । यदि द्युज्यावृत्तएतावती ज्या तदा त्रिज्यावृत्ते
 कियतीत्येवं याः फलकलास्ता एवासवः । फलस्य धनुः
 स्वल्पत्वाच्चोत्पद्यत इति न कृतम् । तैः क्रान्तिवृत्ते
 परिणामायान्योऽनुपातः । यदि निरजोदयास्तुभी राशिकला
 अष्टादश शतानि लभ्यन्ते तदैभिरस्तुभिः किमिति फलं क्रा-
 न्तिवृत्तपरिणताः कला भवन्ति । यदोत्तरं किञ्च वलनस्तुसरस्य
 विक्षेपस्तदा तेन विक्षेपेणोन्नामितो अहो यावत् क्षितिजं
 नीयते तावत् क्रान्तिवृत्तअहस्यानात् प्रवृत्तः क्रान्तिवृत्तं
 क्षितिजे लगति तदेव स्थानं कृतद्वक्कर्माको अहः । किं
 ब्रह्मना गोले क्रान्तिमण्डले यथास्थानं विमण्डलं विन्यस्य
 तत्र अहं च दत्त्वा विहृतं कार्य्यम् । अथ भ्रुवादुपहोपरि
 नीयमानं वृत्ताकारं स्तब्धं यत्र क्रान्तिवृत्ते लगति तत्र